

תת"ע 10/10/2027 - מדינת ישראל נגד עודה עבד אל רחימן עודה עבד אל רחימן, הנאשמים

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 10-10-2027 מדינת ישראל נ' עודה עבד אל רחימן
בפני כבוד השופט בכירה אטליא וישקן

בעניין: מדינת ישראל - המאשימה

נגד
עודה עבד אל רחימן עודה עבד אל רחימן -
הנאשמים

הכרעת דין

הנאשם עומד לדין בגין עבירה של שימוש בטלפון, שלא באמצעות דיבורית בעת שהרכב היה בתנועה - עבירה בניגוד לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961.

הנאשם כפר בכתב האישום, וטען בישיבת החקירה: "זה לא היה שימוש בטלפון בכלל, אבקש לקבוע את התקיק לשימוש ראיות. מודה בזמן ובמקום".

מטעם התביעה העיד השוטר, רס"ר קובי שלום חנוך מנחים, אשר ערך את הדו"ח (ת/1). בהתאם לדו"ח, השוטר בהיותו בתנועה על אופניו בכביש 6 לדרום, נסע במקביל למשאית של הנאשם והבחן בנאשם כאשר הוא אוחז בידו בטלפון ייד ומשתמש בו, ואז הורה לנוהג לעצור הרכב בצד.

דברי הנאשם, כפי שנרשמו מפי ע"י השוטר לדו"ח: "אני רק ניסיתי לעשות משהו בטלפון. הטלפון נכבה רציתי לראות מה נכבה".

בחקירתו הגדית ציין השוטר כי מקוםמושבו על האופנו הוא יכול היה לראות את הנוהג. השוטר עמד על כך כי כל הרשותם לדו"ח מדייק וכי הבחן בכר שהנאשם החזיק במכשיר הטלפון.

הנאשם העיד להגנתו כי לא החזיק את הטלפון, לטעنته אף אמר לשוטר כי לא נגע בטלפון.

לדברי הנאשם השוטר רשם לו דו"ח נוסף בגין אי חגיון חגורת בטיחות ואי החלפת טכוגרפ, עליו נשפט במשפט אחר.
עמוד 1

עוד ציין הנאשם, כי במהלך דין ודברים עם השוטר בעת רישום הדו"ח, השוטר דבר אליו בצורה לא יפה ולכך התקשר למועד 100 של המשטרה, שם נמסר לו שתישלח אליו ניידת ולאחר מספר דקות הגיעו למקום ניידת משטרת.

הנายน בחקירותו הנגדית אף הכחיש כי את דבריו כפי שצוטטו על ידי השוטר בדוח.

טענות הצדדים

טענת המאשימה:

המאשימה בסיכוןיה ביקשה להרשיע את הנאשם, לשוטר לא היה כל אינטנס בהפללת הנאשם, עדותם לא נסתירה, וניתן לראות אף בדברי הנאשם הודהה ספונטנית באשמה.

טענת ההגנה

ההגנה בסיכוןיה ביקשה לזכות את הנאשם ولو מחתמת הספק, מפני לכך שמדובר בגרסתו של השוטר אל מול גרסתו של הנאשם, לאור מאਮציו של הנאשם להוכיח כי טענתו בדבר התעמרות השוטר והגעת ניידת למקום, יש לקבל את גרסתו ולזכות את הנאשם.

דין והכרעה

לאור דברי הנאשם כי שוחח עם מוקד 100 של המשטרה בגין התנהלות השוטר מולו ובעקבות שיחקה זו הגיעו למקום ניידת משטרת, הוצאתו צו בו הורתי למשטרת ישראל לקיים בדיקה ולהודיע האם קיימים רישום במוקד 100 של המשטרה על שיחתו של הנאשם עם המוקד והאם אכן הגיעו למקום האירוע ניידת משטרת.

ביום 14.11.18 התקבלה תגובה המשטרה לפיה מבדיקה מול מוקד המשטרה עולה כי לא קיימים כל רישום על שיחת שהתקבלה ממיכסир הטלפון של הנאשם למוקד, לא במועד האירוע ולא במהלך כל אותו השבוע.

לביקשת ב"כ הנאשם הוציאו צוים לחברת סלקום ולחברת חוצה ישראל על מנת לאתר את השיחה או צילום הכביש, אך לדברי ב"כ הנאשם לא התקבל מהם דבר באשר לטענתם, לא נשמר בחברתם תיעוד ישן.

ב"כ הנאשם טענה כי יש לזכות הנאשם אף מטעמים של הגנה מן הצדך, זאת לאור העובדה כי לנאים ייחסו בגין אותו מקרה 3 עבירות שונות בשני דוחות", המדווח בחיריגת מהנחיות המשטרה הקבועות כי יש לרשות דו"ח אחד כאשר מדובר באותו מקרה.

ב"כ הנאשם אף הפנהה להחלטת ביהם"ש לubyteורה בחיפה בתיק 1545-09-18, בו הורה על מחיקת אישום כאשר פוצלו לשני אישומים שני דוחות"ת בירית משפט שניתנו בגין אותו אירוע (2 עבירות שונות).

הגנה מן הצדק הינה טענה מקדמית אשר יש להעלotta בתחילת הדיון המשפטי, בתיק אותה צינה ב"כ הנאשם, אך נטענה הטענה בתחילת הדיון, ובוסףה של החלטה קבוע בהם"ש כי מאחר והנائم טרם השיב לאשמה קיימת למאשמה האפשרות להגיש את האישום מחדש.

שונה הדבר במקרה שלנו, הנאשם העלה את הטענה כי נרשם לו דו"ח נוסף בגין אותו מקרה רק במהלך חקירת עד הטענה, יש לציין כי אף ניהול התיק הנוסף לא העלה הנאשם טענה כי נרשם לו דו"ח נוסף בגין אותו מקרה.

לפיכך משבחר הנאשם לא לטען נגד פיצול הדוחות לא בתיק הנוסף ולא בתיק זה עד לשלב הסיכון אין מקום לקבלת טענה ב"כ הנאשם בשלב זה.

לאחר שבחןתי את גרסאות הצדדים, את הריאות שהוגשו מטעם, ושמעתית את עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט הפלילי כי הנאשם עבר את העבירה המוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. עד הטענה תיעד באופן מפורט את נסיבות העבירה, כפי שעולה מהדו"ח שעריך תוך התייחסות לכל רכיבי העבירה, למסלול נסיעת הנאשם, מקום עמידתו, קיום קשר עין עם הרכב וכן הנאשם מקום עצירת הנאשם, ומכלול העובדות הרלוונטיות לאיושם.

2. עדותו של עד הטענה בביבם"ש הייתה עניינית, בהירה, עקבית ואף לא נסתרה בחקירה נגדית על ידי הנאשם.

יש לציין כי מצאתי תימוכין לדבריו השוטר גם בדברי הנאשם לשוטר במהלך רישום הדו"ח: "אני רק ניסיתי לעשות משהו בטלפון. הטלפון נכבה רציתי לראות למה נכבה".

גם לטענתו של הנאשם כי בין השוטר התנהל ויכוח קשה והשוטר אף איים עליו במהלך הויכוח, לפיכך נאלץ הנאשם להתקשר למוקד ונידת נספת הגיעו למקום, לא מצאתי כל תימוכין, כאמור לעיל, מבדיקה מול מוקד המשטרת לא נמצא כל תמייהה לגרסתו של הנאשם לפיה הוא התקשר למוקד ונידת הגיעו למקום, כמו גם מחברת סלקום וחברת חוצה ישראל לא נמצא כל תימוכין לטענתו ואף השוטר בעודומו מסר כי לא זכר לו כל אירוע זהה.

בע"פ 4004/98 (ת"א) ורשבסקי נ' מ"י, מתיחס כבוד השופט מודריך לקשי הרובץ לפתחם של שופטי התעבורה, הנזכרים לחוץ ממצאים על פי אמון בנסיבות של "עדות מול עדות":

"**לדיי עדות השוטר אכן עדיפה, מפני שיש לה מעיקרה יתרונות ברורים על פני הנאשם... אין לראות את השוטר מצד אינטרנטי, שעדותו עלולה להיות מושפעת מאינטרס של "יעפי" כלשהו. הנהג, לעומתו, הוא צד מעוניין, והוא עשוי באורך תחת הכרתי "לייפות" את התנהגותו, להכירה ולהצדקה בעיניו. שנית, השוטר נהנה מיתרונו של התמקצעות וניסיון עבודה. הנהג, גם הנהג**

המקצועי, אינו עתיק ניסיון באיתור מעשי עבירה. שלישי, והוא עיקר בעינו, השוטר נהנה מיתרון ההתקדמות ורכיב תושמת הלב בנהג ובמעשה העבירה. הנהג, באורח טבעי, אינו מקדיש תשומת לב מיוחדת לאורח הנהיגה שלו, ושעה שmotcha נגדו טענה בדבר ביצוע עבירה מצד אחד, עליו לבצע ראייה לאחר מכן במעשה, ואין לפני סרט חזותי מוקלט של הנהיגה. היתרון של השוטר ברור".

"בודאי שלא ניתן לומר, שלא יכולים יש לראות את עדות השוטר כעדיפה. גם שוטר עשוי לשקר. הוא עלול גם לטעות, שלא במתכוון. על כן צריכה הערכה הדינונית לעמוד על המשמר ולפקוח "שבע עיניים" על עדויות השוטרים...".

לפיך בנסיבות המקירה שלפני, לאחר שמיית הצדדים, בחינת העדויות ולאחר שהזהרתי עצמי שבפני עדות יחידה הריני קובעת כי יש ליתן אמון מלא בעדות עד התביעה ולא יהיה בעדות הנאשם כדי ליצור ספק בדבר אמינותה.

יתרה מזאת אציו, כי משכשל הנאשם מהוכיח מכך גרסתו - בכך השמייט הבסיס מתחת לאמינותה.

לאור האמור אני קובעת כי הנאשם עבר את עבירה ופרשעה אותו בכל המiosis לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ב' ניסן תשע"ט, 07 אפריל 2019, במעמד הצדדים